

РЕШЕНИЕ

№ 462

гр. Сливен, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20222230200706 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е по повод жалба от „Н.-Н.Я.“ ЕООД – с. С., общ. Сливен, представлявано от управителя Н.Х.Я. - К., подадена чрез процесуален представител, против НП № F622592 от 20.09.2021 год., издадено от Директор Офис - Сливен в ТД на НАП - Бургас, с което на търговеца, за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 500,00 лева. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено.

Жалбоподателят, редовно призован, се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата и моли издаденото НП да бъде отменено, като претендира и направените разноси по делото.

В с.з. административнонаказващият орган, издал обжалваното наказателно постановление, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата и моли да се потвърди наказателното постановление, като законосъобразно, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 09.08.2021 год. бил съставен АУАН № F622592 от същата дата на жалбоподателя за това, че като задължено лице по ЗКПО не е подало в ТД на НАП – Бургас, Офис за обслужване – Сливен, годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от

ЗКПО за данъчен период 2020 год. В акта било отразено, че съгласно чл. 92, ал. 2 от същия закон, ГДД за данъчен период 2020 год. се подава по електронен път с КЕП в законоустановения срок, във връзка с §25, ал.1 от ЗМДВИП – до 30.06.2021 год. В акта било посочено, че от Справка за реализираните обороти на фискално устройство за конкретен ЕИК ***** бил установен оборот за данъчен период 01.01.2020 – 31.12.2020 год. в размер на 85899346,00, т.е. ДЗЛ не отговаря на изискванията на §1, т. 30 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството и е следвало да подаде ГДД по чл. 92 от ЗКПО; както и че нарушението било установено след изготвен списък от УИС за неподадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 год. и установени обороти по фискално устройство. В акта било отразено, че към момента на съставяне на акта за установяване на нарушението декларация не била подадена. В графата за обяснения и възражения в акта представляващият дружеството записал, че има възражение относно акта и ще ги представи допълнително – писмено. В акта било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО. Актът бил връчен на 09.08.2021 год. (л. 32 от делото).

На 12.08.2021 год. било подадено възражение вх. № 9549 по описа на ТД на НАП - Бургас, Офис - Сливен, в което жалбоподателят изразява позицията си относно действителното фактическо положение по съставения АУАН, представя писмени доказателства и счита, че съставения АУАН е неоснователен (л. 18 - 19 от делото).

Въз основа на съставения акт било издадено НП № F622592/20.09.2021 год. от Директор Офис - Сливен в ТД на НАП - Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО било наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500,00 лева. В НП било отразено, че на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу АУАН е постъпило възражение и след като се е запознал с него, наказващият орган счита същото за неоснователно, обстоятелствата сочени в него не опровергавали установеното административно нарушение. В НП било посочено, че при определяне на административното наказание били взети предвид тежестта на нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства и се констатирало, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. НП било връчено на 08.06.2022 год. на представляващия дружеството (л. 29 – 30 от делото).

От приложеното по делото заверено копие от Протокол № П-02002021203206-073-001/14.02.2022 год. издаден от служител на ТД на НАП - Бургас се установява, че при направен дневен отчет без нулиране има недействителна сума за служебно въведена сума от 45035996273704,96 лева и общ оборот от 85899345,92 лева, като записаният оборот е по данъчна ставка Е, която не е разрешена за използване. В протокола било отразено още, че експертизата показала, че записания във фискалната памет оборот е недействителен вследствие повредена интегрална схема (РАМ). В

протокола било посочено, че при извършената проверка не са били установени реализирани обороти от ЗЛ, както и извършването на стопанска дейност през 2020 г. (л. 87 - 91 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е основателна.

Тъй като съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществени, които са основание за отмяна на НП, няма да се спира на това дали е доказано извършването на описаното в АУАН и НП нарушение от жалбоподателя или не.

Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В конкретния случай е налице различна правна квалификация в АУАН и в издаденото въз основа на него НП. В АУАН и в НП е посочено, че жалбоподателят като задължено лице по ЗКПО не е подало в ТД на НАП – Бургас, Офис за обслужване – Сливен, ГДД по чл. 92 от ЗКПО за данъчен период 2020 год., което в АУАН е квалифицирано, като нарушение на чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, а в НП – по чл. 92, ал. 2 от ЗКПО. Различната квалификация на нарушението в акта и в НП води до неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение. В Решение № 95/07.06.2021 год. по КАНД № 63/2021 год. по описа на СЛАС изрично е посочено, че правната квалификация на отразените фактически констатации в акта за нарушение определя рамките, в които жалбоподателят упражнява правото си на защита още при започване на административно-наказателното производство; както и че от този момент лицето следва да се защитава срещу фактическите и правни констатации залегнали в акта. В същото решение е отразено, че всяко отклонение от тях при издаване на наказателното постановление ограничава това право; както и че ограничаването, нарушаването на правото на защита във всички случаи представлява съществено процесуално нарушение и води до порочност на издаденото наказателно постановление. В настоящия случай констатираната от съда различна правната квалификация в АУАН и в издаденото въз основа на него НП води до незаконосъобразност на издаденото НП, тъй като се нарушава правото на жалбоподателя да знае основанието за наложеното му

наказание и да организира спрямо това адекватно своята защита и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

За пълнота следва да се отбележи, че разгледана по същество жалбата е основателна. Не се установява по несъмнен и безспорен начин наличието на извършено от жалбоподателя административно нарушение, като въззиваемата страна не ангажира доказателства в подкрепа на установената в НП фактическа обстановка. От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че дружеството не е осъществявало дейност през 2020 год. Безспорно е установено, че при направен дневен отчет без нулиране има недействителна сума за служебно въведена сума от 45035996273704,96 лева и общ оборот от 85899345,92 лева, като записаният оборот бил по данъчна ставка Е, която не е разрешена за използване, както и че записания във фискалната памет оборот бил недействителен вследствие повредена интегрална схема (РАМ). В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги предпоставка за отмяна на наказателното постановление. При тази неустановеност въобще на извършване на административно нарушение от жалбоподателя, наложеното наказание е неоснователно и трябва да бъде отменено. Ето защо, доколкото извършеното нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО не е доказано по безспорен и категоричен начин, съдът намира, че следва да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно и необосновано.

В настоящия случай своевременно се явява искането на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание за присъждане на разноските във вид на адвокатско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на въззиваемата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по - нисък размер на разноските в тази им част, но не по - малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗА). В чл. 36, ал. 2 от ЗА е посочено, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента, както и че този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от

Наредбата е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес до 1000,00 лева, възнаграждението е в размер на 400,00 лева. По делото е представен Договор за правна помощ и адвокатско пълномощно (л. 5 от делото) за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 480,00 лева. В настоящия случай въззиваемата страна не е направила искане да бъде присъден по - нисък размер на разноските в тази им част, но не по - малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от ЗА, поради което съдът следва да присъди разноски в размер на 480,00 лева.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № F622592 от 20.09.2021 год, издадено от Директор Офис - Сливен в ТД на НАП - Бургас, с което на „Н.-Н.Я.“ ЕООД – с. С., общ. Сливен, представлявано от управителя Н.Х.Я. - К. е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500,00 лева на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати в полза на „Н.-Н.Я.“ ЕООД – с. С., общ. Сливен, с ЕИК ***** представлявано от управителя Н.Х.Я. - К. разноски в размер на 480,00 (четиристотин и осемдесет) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____